

ÚJ SZÉPSÉG és régi izléstelenség

AZ ÚJSZEGEDI BALETT-ESTRÓL

Szeged dolgozóinak megnövekedett kulturális igényét mutatja, hogy hétről-hétre nagy tömegekben keresik fel az újszegedi szabadtéri színpadot, ahol a Muzsika AV rendezi műsorait. A legutóbbi műsorok, a budapesti művészek balett-estjének nagyszámú közönsége is azt bizonyította, hogy a szegedi dolgozók érdeklődnek az igazi művészetek iránt, mind többen keresik a szépet, amely nevel és szórakoztat. Félő tisztelettel és szíveskedéssel kell közeledni ehhez az igényhez és gondosan kell ápolni a dolgozók növekvő széprészét, művészetiszeretét. Meg kell azonban állapítani, hogy művészetjaink rendezése, de sokszor maguk a művészek is nem töltik be ezen a téren azt a megítélés kötelességét, amelyet népünk joggal elvárna tőlük. Bizonyíték volt ennek a balett-est néhány hiányossága is, amely több egyszerű mulasztásból származik.

Szólunk azonban először a szépről és jóról. Az est egészéről ez alkalommal nincs helye részletes kritikának, hiszen általában már ismert balettszámokról van szó, amelyeket olyan művészek mutattak be, kiknek mozdulatművészetét többnyire jóismerjük. Szegedi szereplésük során is tudásuk javát igyekeztek nyújtani. Különösen vonatkozik ez Csínádi Dórára, aki a „Hattyú halála” című balett előadásával felejthetetlen élményt hagyott a szegediekben. Géczy Éva „Kard-tánc”-a (Hacsaturján) is megkapó volt. A legsikerültebb számok közé tartozott még Csajkovszkij: „Romeo és Júlia” balettje (Csínádi és Fülöp Viktor), valamint az ukrán néptánc. Bordi Bella, Kálmán Elelka, Géczy Éva, Galambos Iván, Salai Zoltán, Gál Andor táncolták a többi számokat (Csajkovszkij: „Hattyú tánc” és „Diótörő”, Stra-

uss: „Kék Duna” és „Tere-fere polka”, „Mesék a bécsi erdőből”, Kenessey: „Keszkenő” részleteket). Kifogásolni való ezeknél inkább a táncok karakterében mutatkozó, főként a Hattyúk táncának spanyol táncára gondolunk.

A Szegedi Filharmónikus Zenekar kísérete, Hollai Béla vezényletével bár néha széteső volt, de megfelelő produkciót nyújtott. A Muzsika AV szegedi rendezőségét külön elismerés illeti a jó világitás megoldásáért, a gördülékeny előadásért, amely nagyban hozzájárult a művészi szórakozáshoz.

Ennyit az estről! Annál többet kellene szólnunk arról, hogy még mindig akadnak, akik számára nem a művészi nevelés a fontos. Elsősorban Bordi Belláról van itt szó, aki „Magyar táncosok” címen olyan izléstelen, művésziellen ugrálást vitt végbe, amely megcsúfolása volt nemcsak az estnek, de dolgozóink széprészének is. Mintha a régmúlt álmaigazgató gyöngyösbokrétáját, vagy a körüli kabarék „vakulj magyar”-os táncosnőit látuk volna feleledni. Népünk nem így táncol, nem ilyen az izlése és nem est akarja látni a színpadon sem. Eppen a szovjet művészek, a szovjet táncosok, az igazi népi kultúra művészi művelői tanítottak meg bennünket erre.

A műsorösszeállításnak is voltak hiányosságai. Főként az, hogy a Szegeden is már többször bemutatott Strauss-számok helyett szebben láttunk volna az új szovjet balettekből, mint például a „Párizs lángjai”. Illetékeseknek érdemes lenne több gondot fordítani ezekre a vidéki szereplésekre, hogy ne csak szórakozunk, de nevelődünk, művelődünk is ezeken az alapjában nem elgondoltságú szabadtéri esteken. (I. z.)

A „Szabad Ifjúság”

napilapként üdvözli olvasóit augusztus elsejével. Minden ifjúmunkás, parasztfiatal és diák boldogan veszi kezébe saját napilapját. Ezentűl naponként buzdit lelkes és elszánt harcra.

„Szövetségünk megsokszorozott erejű sajtója új, erős, harcos lesz” — írja Dénes István elvtárs, a vezércikkben. Szocializmusunk építésének fontos és határozó eszköze a sajtó. Széles tömegeket fog össze és szervez az alkotómunkába. Döntő jelentőségű tehát az, hogy a Szabad Ifjúság ezt a munkát ezentűl napról-napra végzi és nemcsak hetenként. Valóban megő az ereje, valóban harcosabbá válik. Tudja ezt a magyar ifjúság is, éppen ezért mindent megtesz, hogy lapja mindvégig betölthesse fontos feladatát.

A napilap első száma foglalkozik népgazdaságunk döntő jelentőségű területével, a mezőgazdasággal. Ezen belül a begyűjtés fontosságát hangsúlyozza a méltatja azokat a fiatalokat, akik beadási kötelezettségüknek 100 százalékon felül tették eleget.

Foglalkozik a világ ifjúságának nagy találkozóival, a berlini VIT-tel, a VIT-re való késztüléssel, a magyar ifjúság és harcos békeakarátát fejezi ki. A békeért vívott küzdelem elszánt harcos a napilapként megjelenő Szabad Ifjúság.

A lap szocialista hazafiságra kívánja nevelni ifjúságunkat. „...a lap akkor fog hivatása magaslatán állni... ha arra neveit ifjúságunkat, hogy világosan lássa az összefüggést a hétköznapi tevékenység és a népgazdaság építők munkájának és a nemzetközi békeharc között” — írja Dénes elvtárs.

Kívánjuk, hogy a lap sikeresen teljesítthesse célkitűzését és feladatát.

A szegedi üzemek becsülettel töltik be külkereskedelmi feladatukat

Az ipari üzemek kereskedelmi politikája éppen olyan fontos feltétele népi demokráciánk fejlődésének, jó hírnevének a külföldi piacon, mint a szocialista termelés magasabbrendűsége. Magyarország helyzete a felszabadulás előtt felgyarmati volt. A kapitalista államok, a maguk profitja szemszögéből nézve a velünk való kapcsolatot, arra törekedtek, hogy minél több nyersanyagot és minél kevesebb készáruat szállítsunk ki. Az arány a felszabadulásig úgy alakult, hogy kivitelünk alig 25-30 százalékát tette ki a készáru, míg a többi részét a kivitelnek a nyersanyagok képezték. A készáru exportnak ilyen nagymértű lezserítése bilincs volt az ország ipari fejlődésére, elszegényedésre vezetett és veszélyeztette az ország függetlenségét.

A felszabadulással megváltozott a helyzet. Ma már egyenrangú felek vagyunk minden velünk kereskedelmi kapcsolatban álló országgal. Ezt a helyzetet a Szovjetunió baráti politikája teremtette meg a számunkra, amikor nemcsak felszabadított a kapitalizmus uralma alól, hanem biztosította számunkra az egyenrangú tárgyaló félnek járó jogokat.

Veszélyes önteltség lenne azonban arra számítani, hogy ezzel minden gondunk megszűnt. Ellenkezőleg: előnyös kereskedelmi helyzetünket csak úgy őrizhetjük meg, ha átérzünk ennek nagy nemzetgazdasági jelentőségét, ha felelősséggel, zettel, kommunista öntudattal véggezzük termelői munkánkat.

Szép példát mutatott ezen a téren az Újszegedi Gőzfűrés- és Ládagyár, amikor tervén kívül, öntevékenyen látta el csomagoló áruval a Szegedi Kenderfonógyárat, ugyanakkor hiányoságnak kell tekinteni a könnyűipari minisztériumnak a ládaáru kiutalásával kapcsolatos késedelmes intézkedését. Helytelen lenne a kiutaló szerveknek arra számítani a jövőben is, hogy az exportáló üzem meg tudja helyileg is oldani a nehézségeket.

Követendő példa az ipari üzemekben — különösen a Szegedi Kenderfonógyárban dolgozó fiatalok munkája, akiknek DISZ-brigádjaik a gépek kezelésénél sok, a munkát hátráltató mozdulatot kiszűrték ki eddig is. Ezzel is bizonyosságot adták annak, hogy méltók arra a megbecsülésre, amit a népi demokrácia irántuk tanúsít.

Mint üzemeken kívüli hiányosságot említjük meg azonban emellett, hogy a Piatnik-gyár nem minden esetben tartja be a címkek szállítási vállalati időt.

Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy egyetlen munkamenet sem nélkülözheti a Párt által olyan sokszor nyomtatékosan kihangsúlyozott éberséget és áldozatvállalást.

A külföld felé irányuló kereskedelem csak akkor eredményes, ha a minőségi termelés mellett a kikötött szállításiok időpontját is betartjuk. Ezt természetesen nemcsak az exportban közvetlenül érdekelt üzemeknek kell szem előtt tartani, hanem

nem azoknak is, amelyek az exportra beállított vállalatoknak készítenek gépeket, vagy gépalkatrészeket. Ugyanez a kötelesség hárul a nyersanyagok és az üzemi segédanyagok idejében való szállítására is.

A vasuti apparátusról elmondhatjuk, hogy élen halad ezen a vonalon, de a MÁV-ra is várunk még fejlődési feladatokat, mert a kapitalizmus korában a vasut volt az, ahol a bürokrácia a legjobban be tudta magát ásní. Ezt a terhes örökséget maradéktalanul fel kell számolni, bármilyen formában is üti fel a fejét.

Az idej természetéből esztendő lendületet ígér az exportnak is. Ez az ígéretrészben már meg is valósult a paradicsomkivitel ugrásszerű emelkedésében, a konzerv és paprikaár nemcsak mennyiségi, hanem minőségi feljavulással.

Külkereskedelmünk nagyrésze jelenleg a baráti államok felé irányul de kézenfekvő érdekünk, hogy emellett a kapitalista országokkal is tartunk kereskedelmi kapcsolatokat. Ezen a téren azonban, mint külön nehézséggel kell számolnunk a kapitalizmus önzéséből eredő olyan magatartásra, amelynek súlypontját a tökések kielégíthetetlen profitvágya képezi. Így önként adódik, hogy a kapitalista országok velünk szemben nehezen, vagy egyáltalán meg nem indokolható követelményekkel lépnek fel.

Egyiptom, amely komoly kenderárú-vevőnk, utóbb már csupa kis gombolyagokat kíván, ahol a gyártási munkamenet lényegesen lassabb, mint a nagyobb daraboknál. Elismerés illeti a Kenderfonógyárat, amely ilyen megnehezített feltételek mellett is megállja a helyét az export vonalon.

Gondos termelési és ellenőrzési munkájának eredménye, hogy egyetlen kifogás sem merült fel a külföldi vevők részéről. Különösen értékes az ellenőrző osztály műszer, munkája, amelyen keresztül egyetlen méter áru sem mehet, ha nem felel meg a kívánt minőségnek. Le-maradás csak a kiserelő üzem részlegben mutatkozik meg. Ennek a munkáját a csomagolóanyagok és a címkek hiánya nemcsak akadályozza, hanem le is állíthatja.

A szegedi üzemek országos viszonylatban is komoly munkát végeznek, mint ezt a Textilkombinát versenyeredménye is mutatja, amely első helyet biztosított az üzemnek a minisztériantárs vándorzáslajáért folyó küzdelem legutóbbi kiértékelésénél. A Textilkombinát munkadicsőse bizonyára felrészta a többi üzem dolgozóit is, akiknek éppen úgy megvan a lehetőségük a hasonló sikerek eléréséhez.

Magyarország minden öntudatos és becsületes dolgozójának hazafias kötelessége kincsként őrizni azt a bizalmat, amit felszabadítónk, a nagy Szovjetunió és a baráti demokratikus államok előlegezték a magyarságnak. Csak így bizonyíthatjuk be, hogy valóban együtt haladunk a békétábor sok-sokmilliói tömegével. (O. J.)

„IGY VÁLASZOLT MEGYERINÉ TITO GAZTETTÉRE”

A Szegedi Kenderfonó kultúrbrigádja újabb eredményekre lelkesítette Mindszent dolgozó parasztságát

Vidáman énekelték a Szegedi Kenderfonógyár kulturmunkásai Megyeri Jánosék udvarán. Megyeriné, a 70 éves megöszült paraszasszonyka, szótlanul, meglepődtől mosollyal arcán szemléli a fiatal munkásokat.

Köszöntőt mondanak a 3 holdas parasztagasszonynak, aki 398 szálalakra teljesítette kenyérgabonabeadási kötelességét. Előkerül a csaszitruska is. A mosolygós arcú lányok körül fogják Megyeri néni:

„Igy választott Megyeriné Tito gaztettére,
Aki orvul akar törni
országunk népére”.

Szabó Magduska magabiztosan lép Megyeriné elé. Megáll és szaval. — Majakovszkij szavát tolmácsolja a mindszenti kis ház lakóinak:

„... föld, adj háromszoros termést!
adj, mert erővel vesszük el!”

Mire elhalkul a dal. Megyeriné belekarol a melléte álló Bordács Esztiába és súgva mondja:

— Nagyon köszönöm. Igazán kedvesek. Szegedről eljőnni ide, Zsebéből egy papírt húz elő és mutatja:

— Itt van már az őrlés. Egy mászsa! A C-re adott búza után kaptam.

Búcsúzásul megölelte Megyerinét Bordács Esztiike és jó hangos, cuppanós csókot adott. Megyeriné szemében könnyesepp jelent meg.

A 70 éves asszony nem tudta, hogy a csókot a Kenderfonó egyik legjobb élmunkásától kapta.

★

Tóth István másfélholdas dolgozó paraszthoz megy át a csoport. Az utcán végighajlik a poros levegő a dal:

A békét úgy támogatjuk,
ha mindenki még ma
Beviszi a búzáját,
nem hallgat kudarokra.
Hej, mert a kulák
népünk ellensége,
Azt szeretné, ha a búza
a tarlón élne”...

Tóth István nyitott ajtóval fogadja a vendégeket. Most jött haza a munkából, még meg se mosakodott. A gyár munkásai körül fogják és énekelték:

„Itt látjátok Tóth István
másfél holdas gazdát,
Szereti a békét,
és bevitte a búzát.”

Hej, tudja ő, hogy
törvény a begyűjtés,
Vagy ahogy ő mondja
inkább kötelesség”...

Búcsúzásul egy pár vadonatúj bakancsot és egy zefíringet mutat Tóth István. A beadott búza után kapott utalványon vette...

★

Tóth István után Mihály János tanácsost kereste fel a kultúrbrigád. A két táncos: Szabó Magda és Gera Mária vidám népi táncot mutatnak be.

„Úgy hallottuk Szegeden,
hogy lassú a begyűjtés,
Hátul kullog Mindszent község
Mártély versenyében.
Hej, Mihály elvtárs,
szégyen ám az rátok,
Hogy nem megy a raktárba
felesleg búzátok”...

A csaszitruska megbíráta a tanácsot. A község még alig teljesítette a begyűjtési tervet 22 százalékra. Mihály elvtárs ígéretet is tett a kendergyáriaknak, hogy nem hagyják szegényben a megyét.

Örömmel olvastam a „Délmagyarország”-ban

azt a beszámolót, amely a kenyérgabona begyűjtésben élenjáró dolgozó parasztok teljesítményeiről szól. Dolgozó parasztságunk kötelességtudása és hazaszeretete állandóan fokozza a begyűjtés lendületét és ez örömmel tölt el valamennyiünket. Eppen ezért jóleső érzést jelentett az is, hogy szakszervezetünk Békezenekara nyerte el néhány nappal ezelőtt a megyei tanács vándorzászlaját. Azért kapta zenekarunk ezt a vándorzászlót, mert magáévá tette azt a felhívást, hogy minél több cséplőgépet, dolgozó parasztot látogassunk meg műsorunkkal és buzdítsuk őket ezzel is további jó munkára.

Ezúton is szeretnék dolgozó társaimhoz szólni és felhívni a figyelmüket arra, hogy ne pihenjenek meg babéraikon, hanem még fokozottabb lendülettel dolgozzanak kulturális téren is tovább a begyűjtés sikeréért. Ne csak a tszcsket látogassák meg, hanem keressék fel a hazafias kötelességüket becsülettel teljesítő egyénileg dolgozó parasztokat is, mint például Juhász Ferenc 12 holdas, aki 204 szálalakra, Ferenci Antal 6 holdas, aki 315 szálalakra és Szél Lajos 5 holdas, aki 405 szálalakra teljesítette

Utoljára Tóth Józsefnéhez látogatott el a kulturmunkás-csoport. Tóthné 3 holdon gazdálkodik. 3 mázsa 50 kiló beadásnál felül C-re is szállított be búzát. Őt is verssel köszöntik:

„Köszöntjük Tóth Józsefnét
igaz szeretettel,
Mert bevitte búzáját
s ruhát vett érte.
Hej büszke lehet
Mindszent is Tóthnéra,
Aki nem hordott búzát
a poros padlásra”.

A jól teljesítő dolgozók felköszöntésének híre futott az egész faluban. Egyik házból a másikba terjedt a tűz:

— Tóthnénál is voltak?

A Szegedi Kenderfonó kultúrbrigádjának kétórás látogatása újabb eredményekre lelkesítette Mindszent dolgozó parasztságát. A kendergyáriak azt várják Mindszentől: a legközelebbi látogatáskor már minden dolgozó parasztot köszönthessenek a begyűjtési kötelesség teljesítéséért.

Borbély István
vendéglátóipari dolgozó

Újabb letartóztatások Franco Spanyolországában

Párizs (TASZSz). Az Humanitäre Franco rendőrségének nyilatkozatára hivatkozva közli, hogy Spanyolországban letartóztatták a Katalóniai Egyeztető Szocialista Párt 22 tagját. A letartóztatottakat Francoék katonai hatóságainak kezére adták.

Petsche francia pénzügyminiszter kormányalakítási kísérletet tesz

Párizs (MTI). Petsche pénzügyminiszter kedden éjjelkor elfogadta a kormányalakításra vonatkozó megbízást Vincent Auriol köztársasági elnökötől. A tervek szerint csütörtökön délelőtt terjeszti a nemzetgyűlés elé programját és felhatalmazást fog kérni.

A radikálisok tudomására

adták a kijelölt miniszterelnököknek, hogy csak akkor hajlandók résztvenni kormányában, ha valamennyi többségi párt benne lesz. A jobboldali szocialisták azonban húzódoznak a részvétel felelősségének vállalásától, mert attól félnék, hogy választóik elfordulnak tőlük. Az MRP sem foglalt még nyíltan állást.

Ötszáz százalékkal akarom elősegíteni a szocializmus építését és a béke megvédését

En, mint délszláv dolgozó paraszti és az I. típusú Kossuth-termelőcsoport tagja, beadási kötelezettségemnek maradéktalanul eleget tettem; sőt azt 500 százalékkal túl is teljesítettem. Ezzel a tettemmel meg akarom mutatni Titonak és aljas bandájának éppen itt a délszláv határ mentén, hogy mint délszláv dolgozó, így segítem népi demokráciánk megerősödését, a béke megvédését. A jugoszláv nép becsületes dolgozóit ezen keresztül hívom fel kíméletlen harcra, hogy mielőbb ki-vívassák azt a megüszítettetést, amit az jelent, hogy a békétábor nagy családjában, amelynek vezetője a nagy Szovjetunió és annak nagy vezető, Sztálin elvtárs, helyet foglalhassanak.

Tanácsotagok!

Kövessétek példámat, mutassátok meg azt, hogy kiérdemeltétek a nép bizalmát, melyet belétek helyeztet dolgozó népünk a választások alkalmával.

Délszláv dolgozó parasztok!

Mutassátok meg, hogy itt, a határmentén hasznos építői vagyatok népi demokráciánk, a szocializmusnak a Párt és Rákosi elvtárs vezetésével.

Veszelinov Simon.

az újszentriváni tanács VB-elnökhelyettese